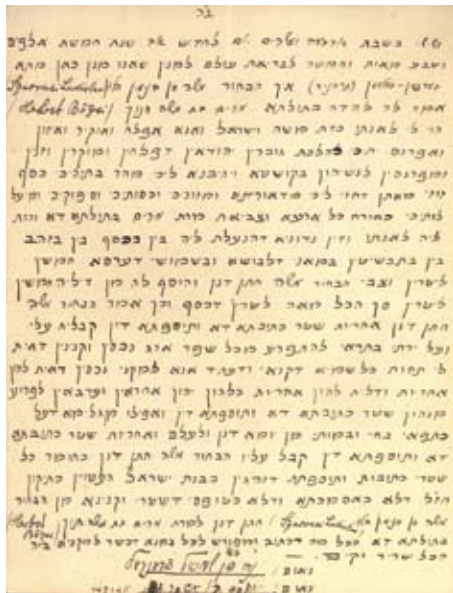

בתערוכה חדשה: כתובה מקורית ששוחזרה מהזיכרון במחנה ברגן-בלזן

מאת ליטל בר

■ מרים אליזבת הרבסט ומשה לדיסלב סרבשי נפגשו במחנה העקורים ברגן-בלזן כחודשיים לאחר שחרורו. היא, צעירה סלובקית ששרדה שלוש שנים במחנה אושוויץ, נפרדה באותו יום מאחותה שנישאה ועזבה את המחנה. הוא, קצין יוגוסלויי צעיר שהיה שבוי מלחמה ארבע שנים בגרמניה, הגיע למחנה המשוחרר בתקווה למצוא קרובי משפחה.

ב-3 באוגוסט 1945, כחודש לאחר היכרותם, נישאו מרים ומשה. את טקס החתונה ערך חברו לשבי של החתן, הרב ד"ר הרמן הלפגוט. הרב שחזר מזיכרונו את נוסח הכתובה (משמאל), והיא כתובה בכתב ידו. לימים הגיע הרב ד"ר הלפגוט לארץ וביקר את בני הזוג סרבשי בביתם בקריית שמונה. הוא ביקש לוודא שזכר נכונה את הנוסח ומצא שהכתובה אכן כשרה.

את הכתובה מסרה מרים לארכיון יד ושם לרגל התערוכה "להיות עד ומְבַשֵּׂר" שנפתחה במבואה של בניין הארכיונים. התערוכה מוקדשת לסיפורו של הרב ד"ר צבי עזריה הרמן הלפגוט ז"ל, והיא מבוססת על ארכיונו האישי: תעודות ומסמכים אישיים, יומן, מכתבים, נאומים ודרשות, דיוקנאות ותצלומים המלווים את מסלול חייו. התערוכה תישאר פתוחה לקהל עד אוגוסט 2009.

הכותבת היא ראש מדור הנגשה באגף הארכיונים.